

Diplomová práce se zabývá srovnáním české a italské právní úpravy vlastnictví bytů. Práce je rozdělena do deseti částí. V každé části, kromě částí úvodních, je nejprve rozebrán italský přístup, který je dále srovnáván s přístupem českým. Po krátkém úvodu následuje část druhá věnovaná základním pojmům italské právní úpravy, které jsou nezbytné pro orientaci ve srovnávací části práce. Část třetí popisuje vývoj institutu vlastnictví bytů a jeho právní úpravy, stávající stav právní úpravy a zamýšlí se nad vyhlídkami možného dalšího vývoje. Další část práce je věnována výkladu pojmů byt, jednotka. Úprava společných částí domu je detailně rozebrána v části páté. Klíčovou oblastí je část šestá obsahující srovnání společenství vlastníků jednotek (jakož i vlastnictví jednotek) a *condominia*. Následuje část věnovaná zvláštním případům správy domu v budovách s malým nebo velkým počtem bytových jednotek. Kapitola osmá je věnována orgánům odpovědným za správu domu. Následující část se podrobným způsobem zabývá popisem procesu přijímání rozhodnutí, která se týkají správy domu. Poslední část práce se zabývá právy a povinnostmi vlastníků jednotek. Odlišnosti či shody v přístupu k některým situacím vyplývají z textu práce, závěr je pak pokusem o nalezení příčin těchto odlišností.